

Uppreistur í umsitingini?

Oddagrein

FINNBOGI ARGE segði í SVF nú um dagarnar, at Landsverkfrøðingurin var uppsagdur, tí hann ikki goðtók bygnaðin hjá Finn Normann Christensen, og at hann mótarbeiddi hugmyndini um, at LVS skuldi bliva ein integreður partur av Vinnumálastýrinum. Tá SVF spurdi, um ikki okkurt kundi vera galið við VMS, sum sá út til at leggja alt undir seg, svaraði landsstýrismaðurin, „Okkurt mugu teir hava at gera ella er eingin grund til at hava eitt vinnumálastýri“. Áhugaverdar konstateringar.

FINN Normann Christensen gjordi fyri nokrum árum síðani uppskoti til eina umsitingarskipan. Uppskotið var ikki stórt í vavi og var helst ætlað sum grundarlag fyri okkara egna fólk at útvikla viðari á. Nokur biblia var tað ikki, og tað nú verður nýtt sum „avhøvdingarmanul“ er helst okkurt misskilt. Veruleikin um uppskotið hjá FNC er, at tað sær út til at hava givið rimuliga góð úrslit á figgar-, mentan- og undirvísingarøkinum. Fiskivinnuokið virkaði áðrenn. Hvussu gongst á heilsuøkinum kann vera eitt sindur ivasamt, men tíðin vil væla vísa gongina har. Vinnumálastýrið var altíð ein „geykangin“. Har var eingin skipað deild áðrenn, í hvussu er einki av týðningi. Tá FNC er komin við uppskotinum um vinnumálastýri er tað helst tí, at danir fyri nokrum árum síðani skipaðu eitt „erhvervsministerium“. Síðani tað byrjaði hevur VMS gingið, sum maðurin við liggjanum og skaffað sær uppgávur - Menningarstova, Oljufyrising, ldnadargrunnur - you name it - nógv lík og nú LVF. Um nú alt hetta gav okkum eina betri samfelagsliga tænastu, størri dynamikk og betri útlit fyri framtíðina, so var í lagi. Men tað ger tað ikki. Her eru nógv skaðarín á veg. Hvar enda t.d. embætisverkið og embætismannaloyalitetur, tá 50 ára aldur sær út til at verða avhøvdingaraldrur í VMS? Koma vit at fáa nógv gott fólk til t.d. Oljufyrisingina uppá hasar premissurnar? Neyvan. Og so er vandi á ferð. Vit hava ofta víst á tað ivasama í, at Oljufyrisingin er partur av Miðfyrisingini. Tað er skeivt, tí her er ein tekniskur stovnur, ið arbeiðir ljósár omanfyri Tinganesumsitingina og sum avgjørt kemur í „miskredit“ um hann verður verðandi har.

ALT bendir á, at ístaðin fyri at brúka uppskotið hjá FNC sum vegleiðandi so verður tað brúkt sum „tað einasta rætta“. Tað sær út til, at tíðin er komin til at umskriva ein part av hesum uppskoti. Umskrivingin má gerast av foroyingum fyri foroying og til gagns fyri foroyrka samfelagið og ikki fyri bureaukratar „í skýmaskoti“ ið onkur málber seg.

ALT hetta málið er ein sjálvskeppur trupulleiki hjá landsstýrismanni og Vinnumálastýri. Høvdu hesi virt dialogin og eisini tikið við, at í einum dialogi finnst fleiri sjónarmið, og aftanfyri hesi sjónarmið finnst roynd fólk, so hevði verið óðrvísi. Man valdi heldur monologin og uppsøgnina. Tíðin fer at vísa.

Sosialurinn

Viðmerking

Kompetent leiðsla - tilvildarlig maktnýtsla

Landsverkfrøðingurin er koyrdur frá. Stovnurin skal umskipast. Strandferðslustjórinn er settur sum stjóri fyri Landsverkfrøðinginum eisini. Strandferðslustjórinn hevur prógvað, at hann er fórtur fyri at spara pengar og skipa ein effektivan stovnur, sigur Finnboji Arge.

Strandferðslustjórinn hevur verið stjóri í eitt ár. Henning Jacobsen hevur verið stjóri í 10 ár. Meðan Henning Jacobsen hevur verið landsverkfrøðingur, er virksemið minkað úr 595 mió. kr. (1988) til 100 mió. kr. (1996) - sparringar við lit, og tað uttan at tænastustøðið fyri tann einstaka ferðandi eftir veginum er versnað, og uttan at eitt orð hevur verið at hoyrt av mótmælum frá starvsfólkalokum.

Hetta talar fyri seg um dugnaliga leiðslu og eitt sera væla skipað arbeiði! Tað tykist at vera tekin um vánaligt yvirfyllt, tá ið landsstýrismaðurin heldur seg kunna fara undir eina effektivisering av arbeiðinum hjá Landsverkfrøðinginum við at siga tann stjóran, sum hevur leitt stovnin til lítur í 10 ár, úr starvi.

Tað tykist at vera tekin um villileiðandi ráðgeving, tá ið landsstýrismaðurin heldur, at ið privatiseringar av tekniskum uppgávum verða betur framdar undir leiðslu av einum óroyndum búskaparfrøðingi enn undir leiðslu av einum væloyndum verkfrøðingi. Og ein kann ivast um dygdina og tað neyðuga í práttinum um privatisering, tá ið havt verður í huga, at Landsverkfrøðingurin í 1996 nýtti meira enn helvtina av umsteninginum hjá sær til eksternar vorur, tænarar og MVG.

Henning Jacobsen og fólk frá Landsverkfrøðinginum hava havt meiningar um umskipan av landsumsitingini, ikki tær somu sum landsstýrið annars. Nú man prisurin skula gjaldast. Tann, ið talar ímóti, skal burtur. Ein óhugnalig framtíð fyri framburð og menning í almennu umsitingini, tá ið tann ovasta leiðslan í aðalstýri ikki hettar sær undir at viðgera atfinningar við sakligum orsökum, men við makt kveistrar atfinningar burtur.

Tað tykist sum »umskiping« av Landsverkfrøðinginum er eitt ósodnað hugskot hjá einum landsstýrismanni, sum í hondunum hjá einum aðalstjóra er vorðið ein kærkominn undanfarsla at sleppa sær av við ein stovnsleiðara, sum við síni kompetentu leiðslu er vorðin honum ein höttan.

Vinnumálastýrið er nýliga skipað, hevur ikki fingið sít skap enn og hevur onga umsitingarliga traditið at byggja sít virki á - tann barlastin, sum er neyðug fyri at halda skipinum á rettkjøl gjøgnum skiftandi tíðir og politiskt vedurlag - tá mátti tað verið umráðandi at bygt á tað verandi. Í Føroyum eru vit knapt 45.000 fólk. Hava vit ráð at tveita burtur drúgvur royndir hjá dugnaligum starvsfólki? Hava vit ráð at fara undir umskipan av vælvirkandi stovnum við stóði í tilvild? Tað eru so mangar aðrar uppgávur, ið eru óloy star.

Er tað so, at vinnumálastýrið, fyri at káva út yvir tað óloysta, leggur seg út í tað, sum virkar? Ella er tað bert tann vantandi fórléikin, tær vantandi royndirnar, ið

hevur við sær, at Vinnumálastýrið ikki er fórt fyri at finna uppgávurnar av sær sjálvum, men noyðist at fara at vevja seg upp í tað, sum onnur frammanundan taka sær av til lítur, fyri at fáa arbeiðsdagin at ganga og fyri at prógva, at tað hevur rætt at vera tí? Tað er so nógv lættari at kollvelta tað verandi, enn at velja upp úr nýggjum.

Tað er sjálvsagt, at ovasta leiðslan má hava eina makt, ið samsvarar við tað ábyrgd, hon hevur. Eins sjálvsagt er, at leiðslan má hava ein fórléika at standa við ábyrgdini og gera sær greitt, hvar hon kann leita sær tann fórléika, hon ikki sjálf beinleiðis situr inni við.

Virkar leiðslan ikki við stóði í fakligum kunnleika, figgarligum karmum og sakligari viðgerð, verður hon bert til tilvildarliga maktnýtslu.

Fremsta ábyrgdin hjá landsstýrismanninum skuldi verið at tryggja sær, at kósín á skútuni verður tann rætta, og at virka fyri at byrurin verður góður, heldur enn at tveita barlastina fyri borð og at skræða seglini.

Dan R. Petersen,
tingmaður

Lesarabrøv

At tørva ella ikki at tørva!

A. Guttormur Djurhuus hevur viðmerking um törv í Sosial nr. 245. Hann skrivur at törvurin er definierbar og tí er hann at metta. Tær törvar ikki at drekka champagnu ella cognac. Men tær törvar at drekka vatn. Tú kanst ynskja at drekka fint, men tær törvar tað ikki. Tí ber tað til, at lata eftir evni og nýta eftir törvi, men tað ber ikki til at lata eftir evni og nýta eftir ynski.

Men tað er ikki eitt vælferðarsamfelag, um man bara kann lata eftir evni og nýta eftir törvi. Fyri at yvirleva krevst ikki sentralvarmi, man kann fáa sær grúgvu í staðin. Í staðin fyri wc pappir, kann man brúka rabarububblu. Og man törvar ikki at hava wc, man kann bara skíta í eina bukku ella niðri í fjøruni.

Sum teknikkurin útviklar seg okist törvurin. Í dag er tað neyðugt at hava t.d. eina teldu um man skal hava eina útbúgving og tær törvar eina útbúgving fyri at fáa arbeiði. Einaferð var teldan eitt tól ið man ikki törvaði og fyrr kundi hendan kallast luksus. Einaferð var sjónvarp eitt luksus hjá ríkum, í dag er mætt vitandi ikki loyvi hjá pantifútanum at taka tað frá sær, tí man törvar tað í dag. Tað sum fyrr var luksus er nú neyðugt at hava fyri at yvirleva í einum nútímans samfelagi. Og tað er uppgávan hjá einum vælferðarsamfelagi at tryggja fólk tað sum man törvar fyri at kunna yvirleva og livja. Tað ber saktans til at koyra törvin niður á eitt absolutt minimum og ynskja tað. Men um man bara skal hava tað absolutta

minimumi fyri at yvirleva er tað ikki nakað vælferðarsamfelag, men tað er kanska

tað ið man vil?

Jóannes á Stykk

Sprongdu Postkassan

Tað hendir á hvørjum ári, at ótanger gera um seg við nýggjárskrúti, og hesaferð gekk tað út yvir postkassan hjá Sosialinum.

Nýggjarsaftan um 16-17 tíðina hevði onkur slept onkrum sum kundi verið ein heimagjörð bumba niður í postkassan, sum hongur uttan fyri høvuðsdynar.

Fólk var til arbeiðis á blaðnum hendan dagin og hoyrdu bludrið, men tá tey komu út var eingin at

síggja. Tað mesta av tí, sum var í postkassanum varð bjargað, men onkur saknar okkurt, sum tey hava koyrt í postkassan týsdagin ella mikudagin, so er at venda sær til blaðið.